

δοκοῦντι τοὶ περὶ τὰ μαθήματα διαγνώμεναι . . . περὶ τᾶς τῶν ὄλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, οἷά ἐντι, καλῶς ὀφείσθαι. Πρβλ. γιννώσκειν.

διάγνωσις 1. Διάγνωση/ἐκτίμηση, discernment/estimation, Δημόκριτος 226 οἰκῆον ἐλευθερίας παρρησίη, κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις. Πρβλ. κρίσις **2.** Γνώση, knowledge, Ἀρχύτας 1.6 περί τε δὴ τᾶς τῶν ἄστρον ταχυτάτος καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων παρέδωκαν ἡμῖν σαφῇ διάγνωσιν. Πρβλ. γνώμη, γνῶσις.

διάδδιν (ἀντίθ. συνάδιν). Παραφωνῶ/διαφωνῶ, be dissonant/disagree, Ἡράκλειτος 10 συμφερόμενον διαφερόμενον, συνᾶδον δὲ δον.

διάθεσις. Ἰδιοσυστασία, idiosyncrasy, Δημόκριτος O b (τίτλ.) Περί τῆς τοῦ σοφοῦ διαθέσεως. Πρβλ. διαθυγή.

διαθήκη. Διάθεση/κατάσταση, disposition, Δημόκριτος 9.3 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν εἶντι οὐδὲν ἀτρεκέες συνίμεν, μεταπίπτον δὲ κατὰ τε σώματος διαθήκην καὶ τῶν ἐπεισιόκτων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων. Πρβλ. διατιθέναι.

διαθυγή (συνών. διαταγή, τάξις). Διάταξη, ordering, Λεύκιππος A 6 (DK II 72,21) διαφέρειν γὰρ φασι (sc. Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος) τὸ ὄν ῥυσμῶ καὶ διαθυγῇ καὶ τροπῇ μόνον. τούτων δὲ ὁ μὲν ῥυσμὸς σχῆμά ἐστιν, ἡ δὲ διαθυγή τάξις, ἡ δὲ τροπή θέσις Δημόκριτος A 38 (DK II 94,7-17) ὡς <γὰρ> ὕλην τοῖς οὔσι τὰς ἀτόμους ὑποτιθέντες τὰ λοιπὰ γεννῶσι ταῖς διαφοραῖς αὐτῶν. τρεῖς δὲ εἰσιν αὗται, ῥυσμὸς τροπή διαθυγή, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν σχῆμα καὶ θέσις καὶ τάξις . . . ὁρῶμεν δὲ τὸ αὐτὸ σῶμα συνεχές ὄν ὅτε μὲν ὑγρὸν ὅτε δὲ πεπηγός, οὐ διαιρέσει καὶ συνθέσει τοῦτο παθὸν οὐδὲ τροπῇ καὶ διαθυγῇ. Πρβλ. κακοθυγή.

διαθρόσκειν. Διαχέομαι/ξεπηδῶ, be diffused/leap out, Ἐμπεδοκλῆς 84.5 φῶς δ' ἔξω διαθρόσκειν, ὅσον ταναώτερον ἦεν, λάμπειεν κατὰ βηλὸν ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν.

διαίνειν. Ὑγραίνω, wet/moisten, Ἐμπεδοκλῆς 73 ὡς δὲ τότε

